

Sygn. akt II K 958/16

PR 1 Ds 1198/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

w trybie art. 387 § 1 kpk

Dnia 20 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jerzy Domagała

Ławnicy: -----

Protokolant: Krzysztof Mika

w obecności **Prokuratora -----**

po rozpoznaniu w dniu: 20/04/2017

sprawy:

R. O.

s. S. i A.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 18.09.2016r. w R., w celu zmuszenia umundurowanego funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w R. sierż. S.. S. M. do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, stosował wobec niego przemoc poprzez naruszenie jego nietykalności cielesnej to jest kopnięcie w brzuch oraz lewą dłoń podczas i w związku z pełnieniem przez funkcjonariusza policji obowiązków służbowych i czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenie ciała w postaci rozcięcia naskórka lewej dłoni co naruszyło czynności narządu ciała u S. M. na czas poniżej dni siedmiu;

tj. o przestępstwo z art. 224§2 kk i art. 222§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

II. W dniu 18.09.2016r. w R. wewnątrz pojazdu służbowego marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez kopanie i napieranie całym ciałem w kratę wyposażoną w pleksę, dokonał uszkodzeń w kracie i obudowie z tworzywa sztucznego w postaci pęknięć i zarysowań między innymi na zabezpieczeniu tej kraty i plastikowej osłonie tylnych drzwi, wygięcia metalowego zabezpieczenia – blokady otwierania drzwi, wyłamania nitów w miejscu mocowania zamka i zarysowania powierzchni lakieru skrzydła drzwi w radiowozie marki F. (...) o nr rej (...), w wyniku czego Komenda Wojewódzka Policji w K. poniosła straty w wysokości 588,25 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi;

tj. o przestępstwo z art. 288§1 kk w zw. z art. 288§2 kk

III. W dniu 18.09.2016r. w R. na terenie pomieszczeń dla osób zatrzymanych Komendy Powiatowej Policji w R. poprzez kopanie i napieranie całym ciałem w okratowane drzwi pomieszczenia przejściowego, dokonał uszkodzeń w postaci zerwania w okratowanych drzwiach elementów mocowania do ściany, zerwania prętów przysufitowych w

wyniku czego Komenda Powiatowa Policji w R. poniosła straty w wysokości 588,21 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi;

tj. o przestępstwo z art. 288§1 kk w zw. z art. 288§2 kk

1. oskarżonego **R. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z art. 224§2 kk i art. 222§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 224 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zast. art. 37a kk i art. 34 § 1 kk i § 1a pkt 1 kk oraz art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

2. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego S. M. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę poprzez zapłatę kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych;

3. oskarżonego **R. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanego w pkt II i III części wstępnej wyroku, przy czym uznaje, że działał on w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności tj. o przestępstwa z art. 288§ 1 i 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk przy zast. art. 34 § 1 kk i § 1a pkt 1 kk oraz art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

4. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę;

- kwoty 588,25 złotych na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w K.;

- kwoty 588,21 złotych na rzecz Komendy Powiatowej Policji w R.;

5. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk i art. 91 § 2 kk łączy wymierzone oskarżonemu R. O. kary ograniczenia wolności i orzeka karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

6. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18.09.2016r. godz. 17:00 do dnia 19.09.2016r. godz. 13:10 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

7. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Sędzia:

Sygn. akt II K 958/16

UZASADNIENIE

Z uwagi na wniosek Prokuratora Rejonowego, zgodnie z treścią art. 423 § 1a k.p.k., Sąd sporządził uzasadnienie dotyczące jedynie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu zarzucanego oskarżonemu R. O..

R. O. został oskarżony o to, że w dniu 18 września 2016 roku w R., w celu zmuszenia umundurowanego funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w R. sierż. szt. S. M. do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, stosował wobec niego przemoc poprzez naruszenie jego nietykalności cielesnej, to jest kopnięcie w brzuch oraz lewą dłoń podczas i w związku z pełnieniem przez funkcjonariusza policji obowiązków służbowych i czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenie ciała w postaci rozcięcia naskórka lewej dłoni co naruszyło czynności narządu ciała u S. M. na czas poniżej dni siedmiu tj. o przestępstwo z art. 224§2 k.k. i art. 222§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2

k.k. R. O. oskarżono również o to, że w dniu 18 września 2016 roku w R. wewnątrz pojazdu służbowego marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez kopanie i napieranie całym ciałem w kratę wyposażoną w pleksę, dokonał uszkodzeń w kracie i obudowie z tworzywa sztucznego w postaci pęknięć i zarysowań między innymi na zabezpieczeniu tej kraty i plastikowej osłonie tylnych drzwi, wygięcia metalowego zabezpieczenia – blokady otwierania drzwi, wyłamania nitów w miejscu mocowania zamka i zarysowania powierzchni lakieru skrzydła drzwi w radiowozie marki F. (...) o nr rej (...), w wyniku czego Komenda Wojewódzka Policji w K. poniosła straty w wysokości 588,25 złotych, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. o przestępstwo z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 288§2 k.k. R. O. został oskarżony o to, że w dniu 18 września 2016 roku w R. na terenie pomieszczeń dla osób zatrzymanych Komendy Powiatowej Policji w R. poprzez kopanie i napieranie całym ciałem w okratowane drzwi pomieszczenia przejściowego, dokonał uszkodzeń w postaci zerwania w okratowanych drzwiach elementów mocowania do ściany, zerwania prętów przysufitowych w wyniku czego Komenda Powiatowa Policji w R. poniosła straty w wysokości 588,21 złotych, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. o przestępstwo z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 288§2 k.k.

Sąd, uznając oskarżonego R. O. za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, na podstawie art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zast. art. 37a k.k. i art. 34 § 1 k.k. i § 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym. Uznając oskarżonego R. O. za winnego popełnienia przestępstw opisanych w punktach II i III części wstępnej wyroku, Sąd, na podstawie art. 288 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. przy zast. art. 34 § 1 k.k. i § 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. skazał go na karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. i art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył wymierzone oskarżonemu R. O. kary ograniczenia wolności i orzekł karę łączną dziesięciu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym.

Przedmiotem bezpośredniego działania, jako znamienia czynu zabronionego określonego w art. 222 § 1 k.k. jest funkcjonariusz publiczny lub osoba do pomocy mu przybrana. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 § 1 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Tak więc omawiane przestępstwo godzi nie tylko w nietykalność cielesną funkcjonariusza, lecz także w powagę reprezentowanego przez niego urzędu i niezakłóconą realizację zadań związanych z pełnioną funkcją. Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, przy czym do zastosowania przepisu art. 222 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie, że sprawca obejmował swoją świadomością, że jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie do pomocy mu przybranej oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą. Z kolei przepis art. 224 § 2 k.k. kryminalizuje tzw. czynny opór, czyli zmuszanie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przestępne jest wywieranie wpływu przy użyciu przemocy lub groźby bezprawnej. W realiach niniejszej sprawy oskarżony zakłócał realizację czynności funkcjonariusza Policji. Równocześnie nie ulega wątpliwości, iż R. O. kopiąc w brzuch oraz lewą dłoń sierż. sztab. S. M. naruszył jego nietykalność cielesną oraz usiłował zmusić go do zaniechania prawnej czynności zatrzymania. Wobec powyższego Sąd nie miał wątpliwości, że w ten sposób naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonego i zmuszał funkcjonariusza publicznego do zaniechania prawnej czynności służbowej. W art. 288 k.k. ujęto czyn zabroniony zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną do użytku cudzą rzecz oraz zbliżony czyn, dotyczący kabla podmorskiego. Specyfiką tego przestępstwa zasadniczo jest zamach na strukturę fizyczną danej rzeczy. Tak więc art. 288 § 1 k.k. chroni integralność i nienaruszalność cudzej rzeczy oraz związaną z daną rzeczą zdolność do niezakłóconego użytkowania jej zgodnie z przeznaczeniem.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy jej wymiaru z art. 53 k.k. Oskarżony dopuszczając się przestępstw z art. 222 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. naruszył porządek prawny w sferze przestępstw działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Przedmiotem ochrony wymienionych powyżej przepisów jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych, godność funkcjonariusza publicznego i osoby przybranej mu do pomocy, jak również ich życie i zdrowie. Oskarżony naruszył również porządek prawny w sferze przestępstw przeciwko mieniu dopuszczając się przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 2 k.k. R. O. popełnił zarzucane mu przestępstwa działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Odnosząc się do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów Sąd uznał, że zabronione czyny są społecznie szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy. Na korzyść oskarżonego przemawia incydentalny charakter występku oraz wyrażona skrucha. Z kolei na niekorzyść oskarżonego wpływa fakt, iż był on już karany sędownie. Sąd uznał jednak, iż w przypadku R. O. można orzec karę wolnościową zamiast przewidzianej w art. 224 § 2 k.k. kary pozbawienia wolności. W związku z tym, przy zastosowaniu art. 37a k.k., Sąd skazał oskarżonego na karę ograniczenia wolności uznając, iż może ona spowodować pozytywne efekty resocjalizacyjne. Sąd przyjął, iż orzeczenie tej kary wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo, a ponadto spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej. W ocenie Sądu dolegliwość orzeczonej kary powstrzyma oskarżonego przez ewentualnymi kolejnymi przestępnymi działaniami, a społeczeństwu uświadomi nieuchronność poniesienia kary za popełnienie czynu zabronionego.

Kwalifikację z art. 11 § 2 k.k. uzasadnia fakt, iż czyn dokonany przez oskarżonego wyczerpał znamiona określone w dwóch przepisach, tj. naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza jak i wywierania wpływu na czynności urzędowe. Jak wynika z art. 11 § 3 k.k. w wypadku, gdy czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, należy wymierzyć karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą. Występek penalizowany w art. 222 § 1 k.k. zagrożony jest karami wolnościowymi, a to grzywną, ograniczeniem wolności, a także karą pozbawienia wolności do lat 3. Natomiast przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. zagrożone jest wyłącznie karą pozbawienia wolności do lat 3. W związku z tym, iż z art. 224 § 2 k.k. wynika kara surowsza, Sąd wymierzył oskarżonemu karę na podstawie powołanego przepisu art. 224 § 2 k.k.

W przedmiotowej sprawie zachodziły także przesłanki do przyjęcia, iż zarzucanych w punkcie II i III części wstępnej wyroku czynów oskarżony dopuścił się w warunkach opisanego w art. 91 § 1 k.k. ciągu przestępstw. Do przyjęcia powyższej kwalifikacji konieczne jest jednoczesne spełnienia trzech przesłanek. Pierwszą z nich jest dokonanie czynów przestępnych w krótkich odstępach czasu. W przedmiotowej sprawie popełnienie czynów w ciągu jednego dnia nie budzi wątpliwości co do jej spełnienia. Drugą z przesłanek jest wykorzystanie tej samej sposobności. Oskarżony działał w ten sam sposób, kopaniem i napieraniem ciała niszczył mienie należące do Komendy Wojewódzkiej Policji w K. i Komendy Powiatowej Policji w R.. Trzecia przesłanka to popełnienie wszystkich czynów przed zapadnięciem co do któregośkolwiek z nich chociażby nieprawomocnego wyroku, która także została zrealizowana.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego S. M. obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 1.000 złotych. Na tej samej podstawie Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 588,25 złotych na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w K. oraz kwoty 588,21 złotych na rzecz Komendy Powiatowej Policji w R..

Sąd, na mocy art. 63 § 1 k.k., zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 września 2016 roku godz. 17:00 do dnia 19 września 2016 roku godz. 13:10 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.